

ÖFVER LAND OCH HAF i BALLONG.

Onkel Fågelögas
Ballong.

1. 1. 18

Dover.

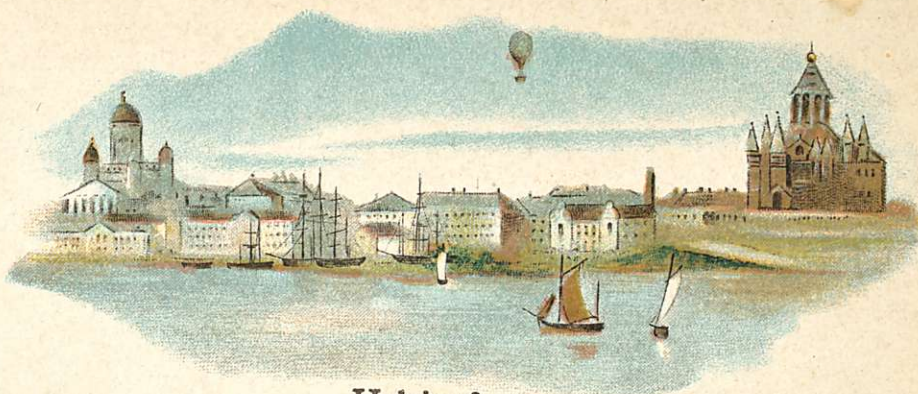
Gamla farbror Fågelöga
 Kommer här med sin ballong,
 Bjuder nu i rymden höga,
 Barnen på en färd så lång!
 •Tänk hur roligt det skall vara
 Att, högt öfver jorden, få
 I en riktig molnvagn fara!
 Sitta lugn och blott se på
 Huru städer, haf och länder,
 Som på kartor, bredas ut!
 Se hvad allt som sker och händer,
 Annorlunda än förut!
 Men en ångbåt skall oss föra
 Först till England, denna gång;
 Därifrån vi resan göra,
 Ty där har jag min ballong.
 Men när barn i molnvagn fara
 Ska' de lofva först, bestämdt,
 Att de sitta stilla bara,
 Lyda gamla farbror jämt!
 Den, som faller ur ballongen,
 Har man sett för sista gången!
 Hvar han hamnar ingen vet —
 Vi ska' akta oss för det!

E. F. Manning

Sverige och Finland.

Helsingfors.

Så flögo vi fram öfver kyrkor och hus,
Där låg Helsingfors uti solsken och ljus,
Där glittrade fönster, där glimmade tak,
Och dit gick från Sverige vägen så rak!
På vägen till Finland vi tittade ned
I Lappland och litet i Dalarne med,
Men där var det vinter och kallt
Och is och snö öfverallt.

Och kullan satt inne med barnen alltjämt,
Drack kaffe från morgon till kvällen bestämdt!
Och lappen, han mådde i slädan nog bäst,
Han körde med ren, ty han hade ej häst.

Lappsläda (Akja)
och ren.

Ryssland.

Sankt Nikolai-
kyrkan.

I Ryssland sig sveper
alltjämt med behag
Den rike i pelsverk
af finaste slag:
Den fattige gläds, om
ett fårskinn han har,
Till antingen pels eller
mössa det spar.
Och vintern är långsam
och kölden är svår,
Men en gång i Ryssland
det ock blifver vår!

Vinter i Ryssland.

Ungarn.

Buda-Pesth.

Ungersk
bondqvinna
som bär tråkäril
till marknaden.

Ungrare.

Dansande ungrare.

Till Ungarn och Rumänien,
Turkiet och Bulgarien
Vår färd nu gick, och Budapesth
Vi fingo se, och där var fest,
Och öfverallt musik och dans,
Och uniformer, prakt och glans,
Det var så roligt att se på —
Vi ville dansa, vi också,
Men i ballong det ej kan gå!

Vi sågo ned ur morgonsky
Uppå en nätt rumänisk by,
Där rosor blommade så skönt,
Och drufvor lyste mellan grönt,
Och pumpor odlades på taken!
Nej, aldrig nånsin vi sett maken!

Balkan-Staterna.

Rumänier.

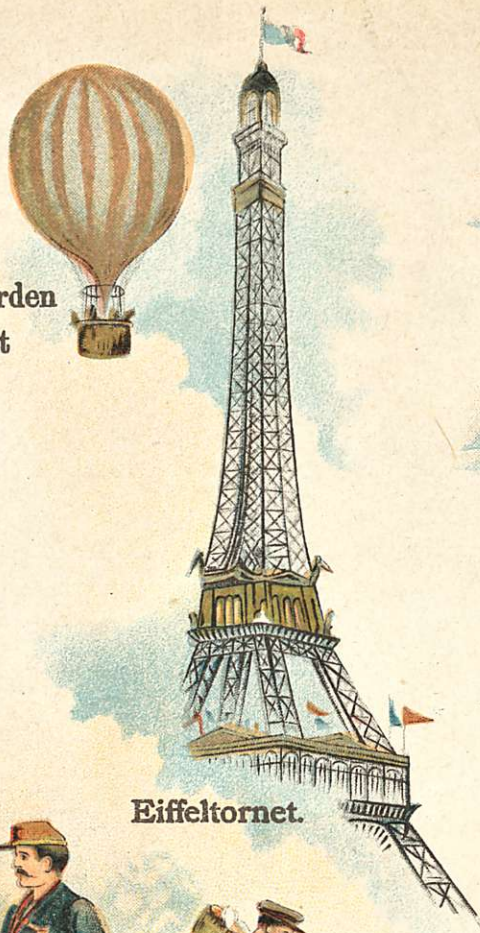
Rumänisk by.

Bulgarer.

Frankrike.

Ja, nu bär det af
Öfver land och haf!
I Frankrike först
Oss möter på luftiga färden
Det tornet, som störst
är i världen.
På gatorna gå
Små jungfrur så nätta,
Zuaver, de blå,
Som nog kunna
mycket berätta!

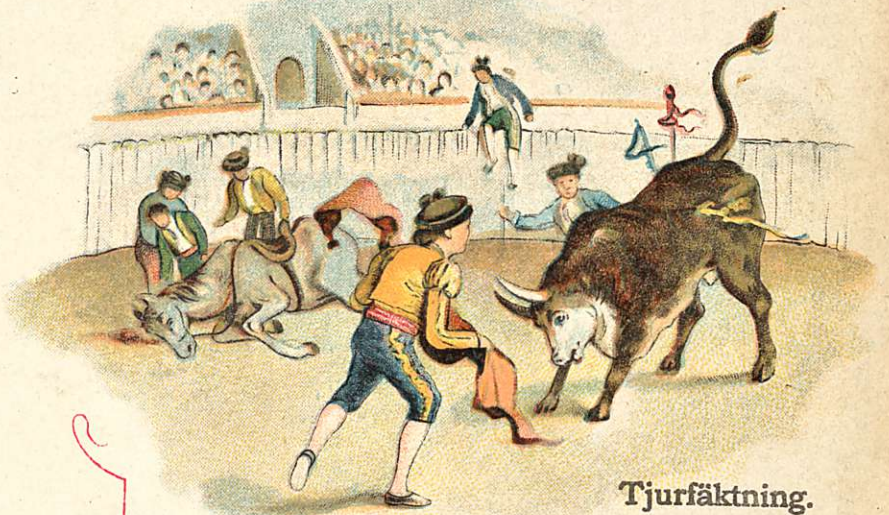
Eiffeltornet.

Notre Dame.

Förbi Pyrenéerna fara vi nu,
Då komma vi genast till Spanien jul!

Spanien.

Tjurfäktning.

Där se vi en tjurfäktning! Djurplågeri,
Men aldrig ett nöje för oss kan det bli!

Nu af Italien vi se en skymt,
Af Rom och Colosseum, där så grymt
De kristne hetsades till döds, i strid
Mot öknens vilda rofdjur, fordomtid!
Nu faller det i grus, dess makt förgått —
Snart vet man kanske knappast
hvar det stått!

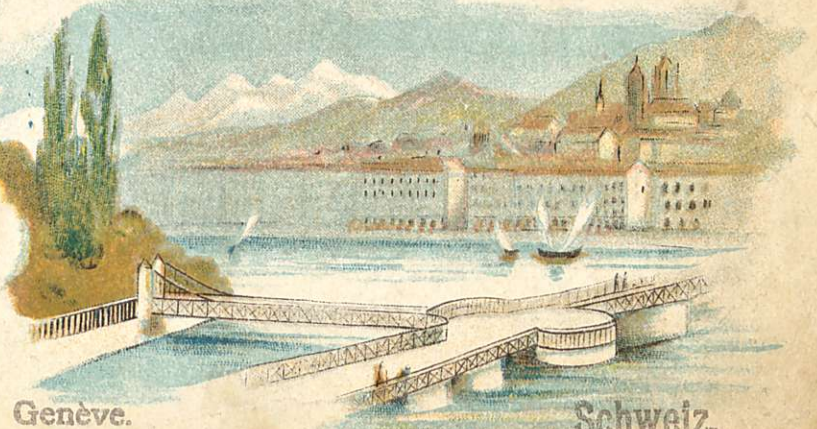

Italien.

Men landet lika skönt
och rikt står kvar,
Oliv och mandelträd
som förr, det har,
Och torn som luta,
men dock stå,
En härlig sol
och himmel blå.

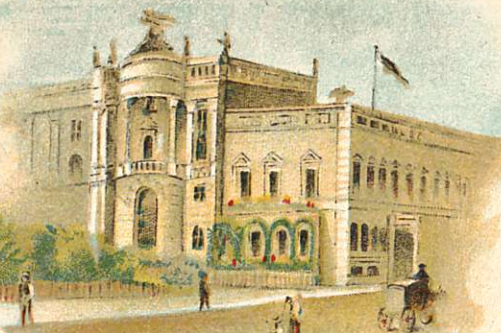
Lutande
Tornet
i Pisa.

Genève.

Schweiz.

Tyskland.

Berlin.

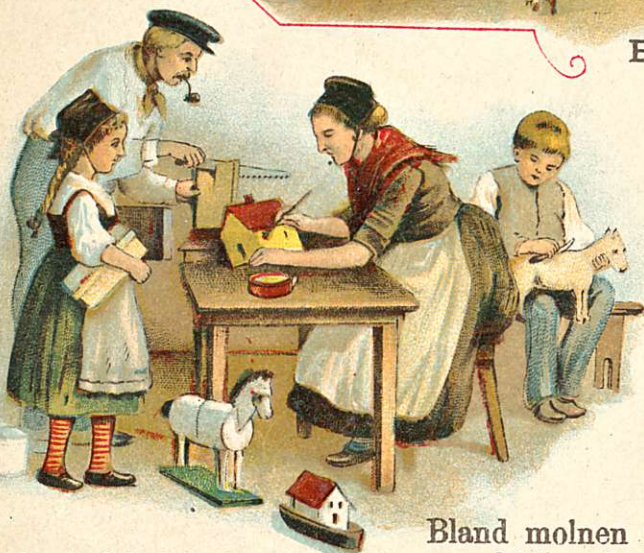
Holland.

Belgien.

Antwerpen.

Leksaksfabrikanter.

Bland molnen vi fara
båd' ned och opp
Och högt öfver Schweiz
och alpernas topp,

Uhlan.

Danmark.

Norsk prest.

Rosenborgs slott.

Och Holland och Belgien, slätt, som min hand,
Där endast ett kyrktorn sig höjer ibland.
I Tyskland vi stanna ett ögonblick blott,
Där se vi Berlin med sitt kejsareslott.
Men alla de leksaker, stora och små,
Som barnen till julklappar nu bruka få,
På landsbygden ständigt arbetar man på.

I Danmark vi Rosenborgs slott
fingo se,

Och måste oss sedan
till Norge bege,
Där sågo vi bröllop och
brudgum och brud,
Och presten i underlig
krage och skrud,
Och brudtärnor
gingo i rad,
Och bruden
var glad.

Bröllop (på landet) i Norge.

Grekland.

Athen.

Nu fara vi till Österland,
 Men stanna först vid Greklands strand.
 Man skall väl se Athen ändå,
 Där ännu några tempelmurar stå,
 Soldaterna som kvinnor klädda gå,
 Men kunna slåss ändå.

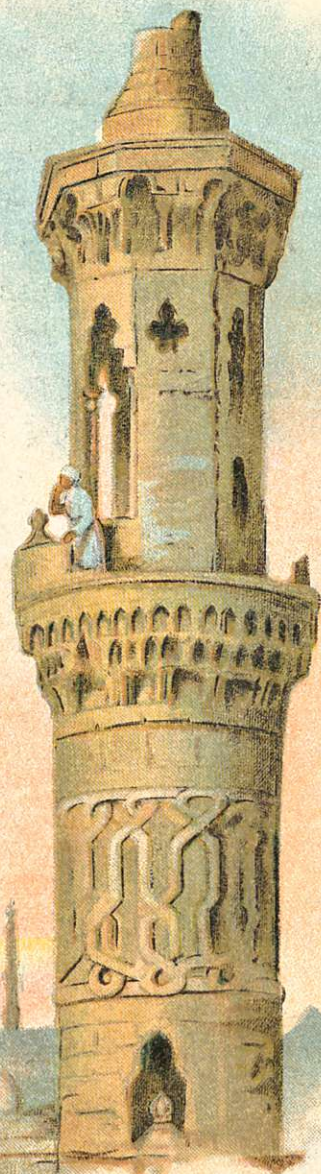

Grekisk soldat.

Turkiet och Egypten.

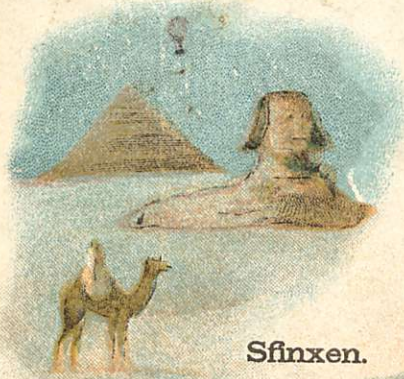
En turkisk kyrka ha vi sett,
 Den kallades moské,
 Men där fans ingen predikstol
 Och intet altare;
 Och inga klockor ringde där
 Till gudstjenst och till frid;
 En karl från tornet ropade,
 Att det till bön var tid —
 Det var så fattigt, tyckte vi
 Och foro strax förbi.

Utroparen, som kallar till bön.

En turkisk fru får ej gå ut,
 Om ej hon slöja bär,
 Och är hon hemma i sitt hus,
 Så lång, som dagen är,
 Hon röker eller sofver blott,
 Och det skall kallas att må godt!

Sfinxen.

Vi sväfvade bort till Egypti land:
I öknen, till hälften begrafven i sand,
Där sågo vi Sfinxen vid Nilens strand.

Vid Suezkanalen, d
Af folket bemärkta
Och lyckades också

analen, där flaggade vi,
emärkta vi just ville bli,
es också förträffligt däri.

Araberna häpna och undrande stå
Och tro, att ballongen från himmelen blå
Skall komma till jorden med englarne små.

Indisk skola.

Från Suez med vinden så hastigt det går,
 Ballongen med ens öfver Indien står!
 Det första vi se är en skola, och där
 Kanhända att läraren är missionär;
 Och barnen kring honom sig sätta i ring
 Och sitta på golfvvet, på — rakt ingenting!
 Och ABC-böcker de hafva också —
 Vi se dem, men icke ett ord vi förstå!
 Men följde de indiska barnen oss hem,
 Det ginge helt säkert ej bättre för dem!
 Om svenska kat'kesen vi räckte dem då,
 De skulle nog icke stort mera förstå.

Här sitter en furste så stolt på sin tron,
 Och hvilken som nalkas hans höga person
 På knä måste falla, förutan pardon!
 Hans dräkt är af silke och finaste lin,
 Han låter sig bäras uti palankin,
 Dock är han åt England en tjenare blott —
 Behålla sitt land har han icke förmått.

En indisk furste.

Indisk barnflicka.

Palankin (hängbår).

Katamaran (indisk kanot).

Amerika.

Norra

Staterna.

Där sågo vi Newyork
och Brooklyns brygga,
Och att man kan bygga
Så väldig bro
Det kunde vi aldrig tro!

Negerkypare.

Kanada.

Polar-Länderna.

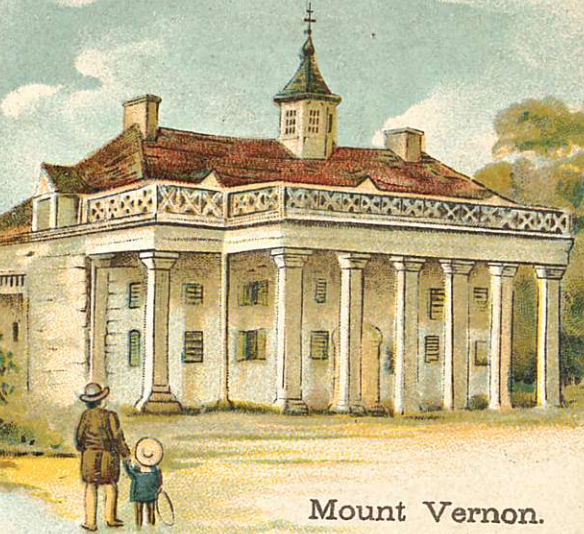
Här bodde general Washington,
Som gjorde Amerika fritt och stort,
Och aldrig glömmes den mannens namn
Och aldrig det storverk han gjort.

I Kanada, där sågo vi
Kanut, med indianer i,
Och skolbarn, som på snöskor gå,
Och sedan hur en eskimå
Sin stuga byggde utaf is
På ganska konstigt vis.

Indiansk kanot.

Mount Vernon.

Mot Norden vi åter oss vände
Och hör hvad som hände!
Vi blundade bara ett ögonblick!
Och aldrig vi visste hur fort det gick,
Men åter vi voro i främmande land
Vid Nordamerikas strand!

Amerika.
Sydstaterna.

Sockerskörd.

Till Södra Staterna nu färden gick,
Där fingo vi en liten »öfverblick»
Af fälten, där man sockerröret skar;
Där skulle vi nog gerna stannat kvar,
Men onkel Fågelöga sade då,
Att socker kunde vi därhemma få.

Negrinna.
(Barnflicka.)

Colorados stora floddal.

Östra
Staterna.

Mexikan.

Indianflicka.

En liten titt i Kalifornien
Och så vi skulle fara hem igen,
Vi sågo mexikaner där till häst,
Och mycket annat ock, men aldrabäst
Och roligast af allting var ändå,
Att där så mycket frukt man kunde få,
Och att den växte där, så stor och rar,
Att onkel sjelf ej maken skådat har.

Pumpor, odlade i Kalifornien.

Kinesisk skola.

Kina är ett konstigt land,
Ej likt vårt ett enda grand!
Till och med i skolan, där,
Allting litet bakvänt är:
När en pojke lexan kan
Och hör upp den, vänder han
Åt magistern ryggen, så
Som han ämnade att gå!

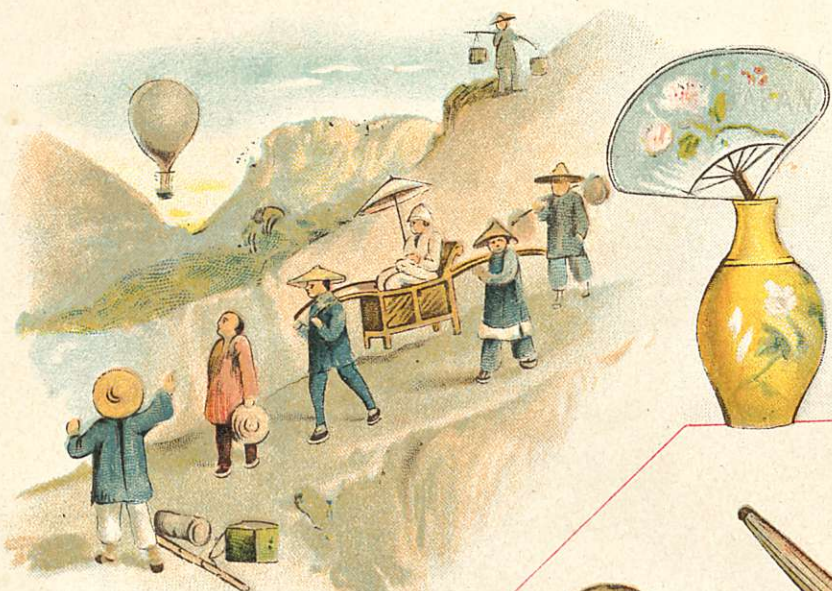

Téblomma.

Téskörden.

Té där odlas öfverallt,
Té man dricker, varmt och kallt.
Busken riktigt vacker är
Och små hvita blommor bär.
Af kineserna vi lärde
Att på téet sätta värde,
Men det bästa ej vi få,
Ty det kan man väl förstå,
Det dricka kineserna sjelfva ändå.

Resa i bärstol (i Kina).

Japansk hufvudkudde.

Till Japan var det nära ju,
Och där besök vi gjorde nu.
Där får man åka ganska bra,
Fast inga hästar där de ha,
Men vagnen är så fin och nått
En karl den drager ganska lätt.

Jinricksha (japansk schäs).

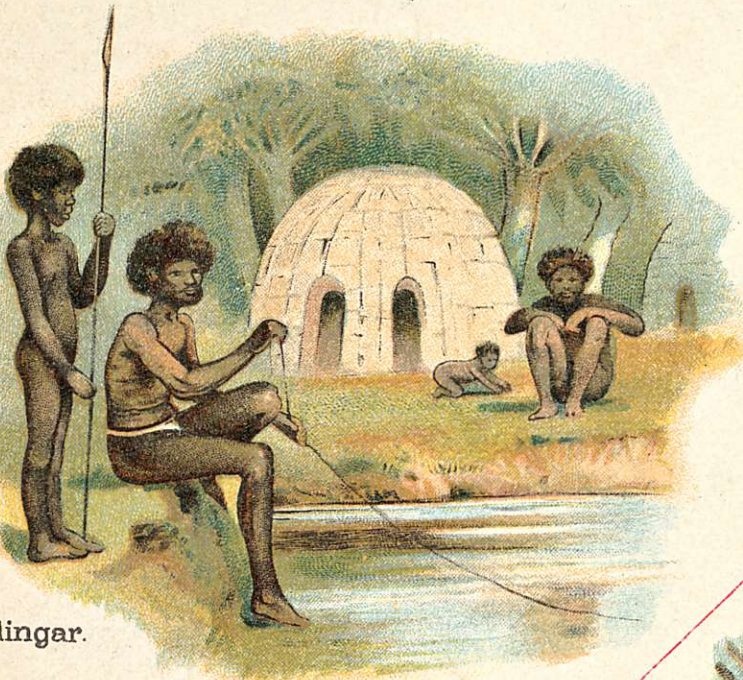
Den bädd man uti Japan får
Utaf en matta blott består;
Och hufvudkudden är en pall,
Där nacken blott man hvila skall,
Ty damer kamma här sitt hår
Så grannt att det ej rubbas får
På många da'r ibland, och då
Man tvungen är att sofva så!

Australien
och
Nya Zeeland.

Brisbane.

Vi blundade litet och när vi såg' opp,
Ballongen visst tagit ett väldigt hopp,
En sväng öfver hafvet, det stilla och blå,
Till Söderhafsöarne — längre ändå!
Der låg Australiens fastland så stort,
Och Brisbane, den staden, som växer så fort,
Och kallas för Vest-Australiens port.

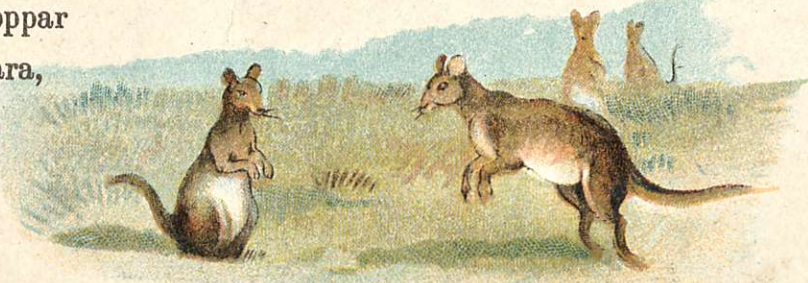
Infödingar.

Men inne i landet, hvad under vi sel
Här våga vi ej oss till marken begel
O, hvad dessa svarta se rysliga ut!
Att de voro menskor, vi trodde förut,
Men äro de verkligen det?
Männ' onkel det vet?
Men onkel, han sade: »Hvad tänken I på?
Fast svarta, visst äro de menskor ändå!
Odödelig själ ju den svarte ock får,
Och Gud är hans fader, liksom Han är vår.

Skog af ormbunkar i Australien.

Derute på slätterna
Kängurun hoppar
Och träden ha toppar
Af ormbunkar bara,
Så fina och rara!

Känguruh.

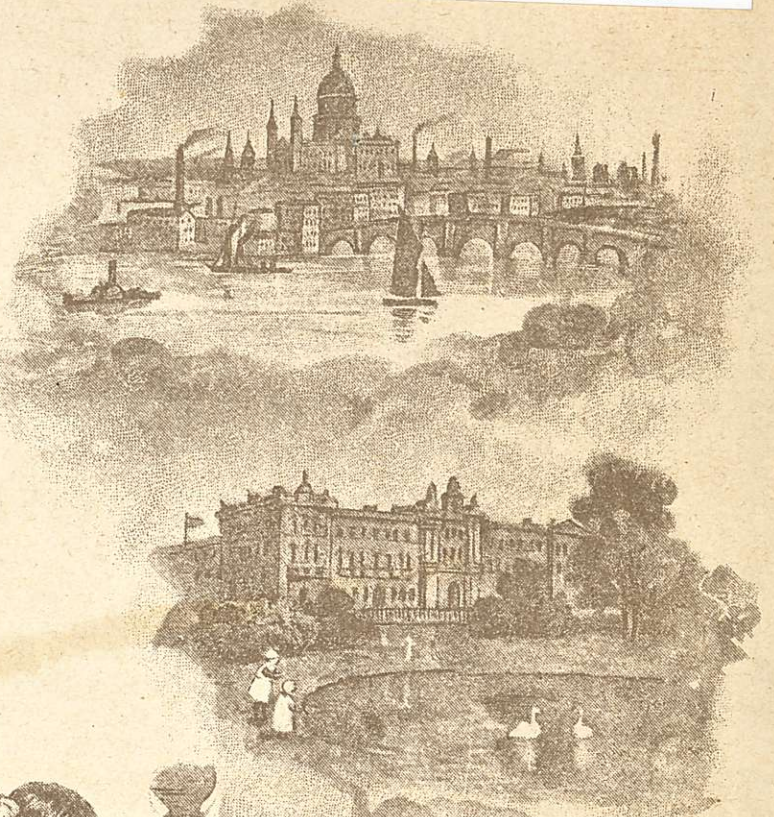
Höfding på Nya Zeeland.

Nu hemåt färdas vi med fröjd och lust,
Där se vi redan Englands kust!
Det är, som var man hemma just!

London.
Themsen.

Här se vi London med ett kungligt slott,
Men dröja där en timme blott;
Så följer onkel med oss hem
Till far och mor och säger dem,
Att vi ha' mycket sett af världen
Och varit snälla under färden,
Säg, onkel, är det icke så?
»Jo, mina små!»
Han svarade, och i detsamma,
Vi voro hemma
och hos mammal
»Långt ha' vi farit,»
Kom onkel nu fram,
»Och barnen ha' varit
Snälla som lam!»

Kungliga slottet
i London.

»Jag har ju förklarat, så godt jag förmått,
»Men om ej barnen alltsammans förstått,
»Hoppas jag mamma tyder det väl,
»Och med detsamma jag säger: Farväll!»

